

Ким рўзадорга ифтор қилса, унинг ажрича савоб олур

16:30 / 21.04.2021 2622

هَلْ لَعَلَّ صِيَّيْبِن لَلِ نَعُ هُنَّ لَلِ يَصْرِي نَهْجَل لِدِلَاخِ نَبِ دِي زَنْع
نَحْ أَمْ صُقْنِي آلُ نَأْ رِي غُورَجْ أَلْ شِمُ هَلْ نَاكْ أَمْئِصْ رَطْفُ نَمْ : لَقْ مَلْسُو
دَمْ حَاوِي دِمْرْت لَأْ هَاوْر . أَيْ شِمْئِصْ لَلِ

Зайд ибн Холид ал-Жуханий розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам:

«Ким рўзадорни ифтор қилдирса, унга унинг ажрича ажр бўлур. Шу билан бирга, рўзадорнинг ажридан ҳеч бир нарса кам бўлмас», дедилар».

Термизий ва Аҳмад ривоят қилганлар.

Шарҳ: Бу ҳадиси шарифда рўзадор киши учун ифторлик бериш улкан савобли иш эканлиги таъкидланмоқда. Рўза тутган одамга қанча савоб берилса, унинг учун ифторлик ҳозирлаган одамга ҳам шунча савоб берилиши баён қилинмоқда. Унга рўзадорнинг савобидан олиб берилмайди, балки ўзи учун алоҳида савоб берилади.

Лекин бу ўзи рўза тутмай, рўзадорга ифторлик тайёрлаб берса, рўза тутган ўрнига ўтади, дегани эмас. Рўза тутиш ҳар бир инсон учун фарздир.

Ҳар ким ўз рўзасини ўзи тутиши керак. Бошқа ҳеч нарса бунинг ўрнини боса олмайди. Рўзадорга ифторлик бериш эса хайр-эҳсон ҳисобланади, холос. Буни қилган одам мана шу амалига яраша савоб олади.

هَلْ لَعَلَّ لِي صَيِّبٌ لِّأَنْ أَدْعُوهُ لِي صَرَءِي رَأْسِي لَأَلَّا رَامِعٌ مُّأْنَعُ
مَئِئِصِّي نِي؛ تَلْأَقَوْفِي، يَلْ كَلْأَقَوْفِي أَمَّاعِطِ هَلْ لِي تَمَّ دَقَوْفِي هَلْ لَعَلَّ لِي حَدَمِ لَسُو
هَلْ لَعَلَّ لِي صُتَمَئِصِّي لِي نِي؛ مَلْسُو هَلْ لَعَلَّ لِي صِرْ هَلْ لِي لُؤْسَرِي؛ لْأَقَوْفِي
يَفَو. أَوْعَبُ شَيْ يَتَّحَلْأَقَامُ بَرُو، أَوْعُزْفِي يَتَّحُ هَلْ لِي كَأُأَذِي كَلَّيْ لِي أَوْ
هُ أَوْعُ كَلَّيْ لِي هَلْ لَعَلَّ لِي صُرِي طَافُ لِي هَلْ لَعَلَّ لِي كَأُأَذِي مَئِصِّي لِي؛ هَلْ لَعَلَّ لِي
يَحِيصِي دَنْ سَبِي ذِمُّرْتِي لِي

Умму Имора ал-Ансорийя розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам унинг олдида кирдилар. У ул зотга таом тақдим қилди. У зот соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«(Сен ҳам) егин», дедилар.

«Мен рўзадорман», деди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Қачон рўзадорнинг олдида таом ейилса, то еб бўлгунларича (ёки тўйгунларича) фаришталар рўзадорга саловот айтиб туради», дедилар».

Бошқа бир ривоятда:

«Қачон рўзадорнинг олдида оғзи очиқлар таом еса, фаришталар унга саловот айтурлар», дейилган.

Термизий саҳиҳ санад ила ривоят қилган.

Шарҳ: Ушбу ҳадисда нафл рўза ҳақида сўз кетаётганлиги шубҳасиз. Мусулмон инсон нафл рўза тутган бўлса-ю, унинг ҳузурда оғзи очиқ кишилар таом еса, у эса сабр қилиб, рўзасини давом эттирса, фаришталарнинг саловотига эришар экан. Бу нафл рўза тутиб, уни очиб юбормай, охиригача етказадиган кишилар учун улкан башоратдир.

«Ҳадис ва ҳаёт» китоби асосида тайёрланди